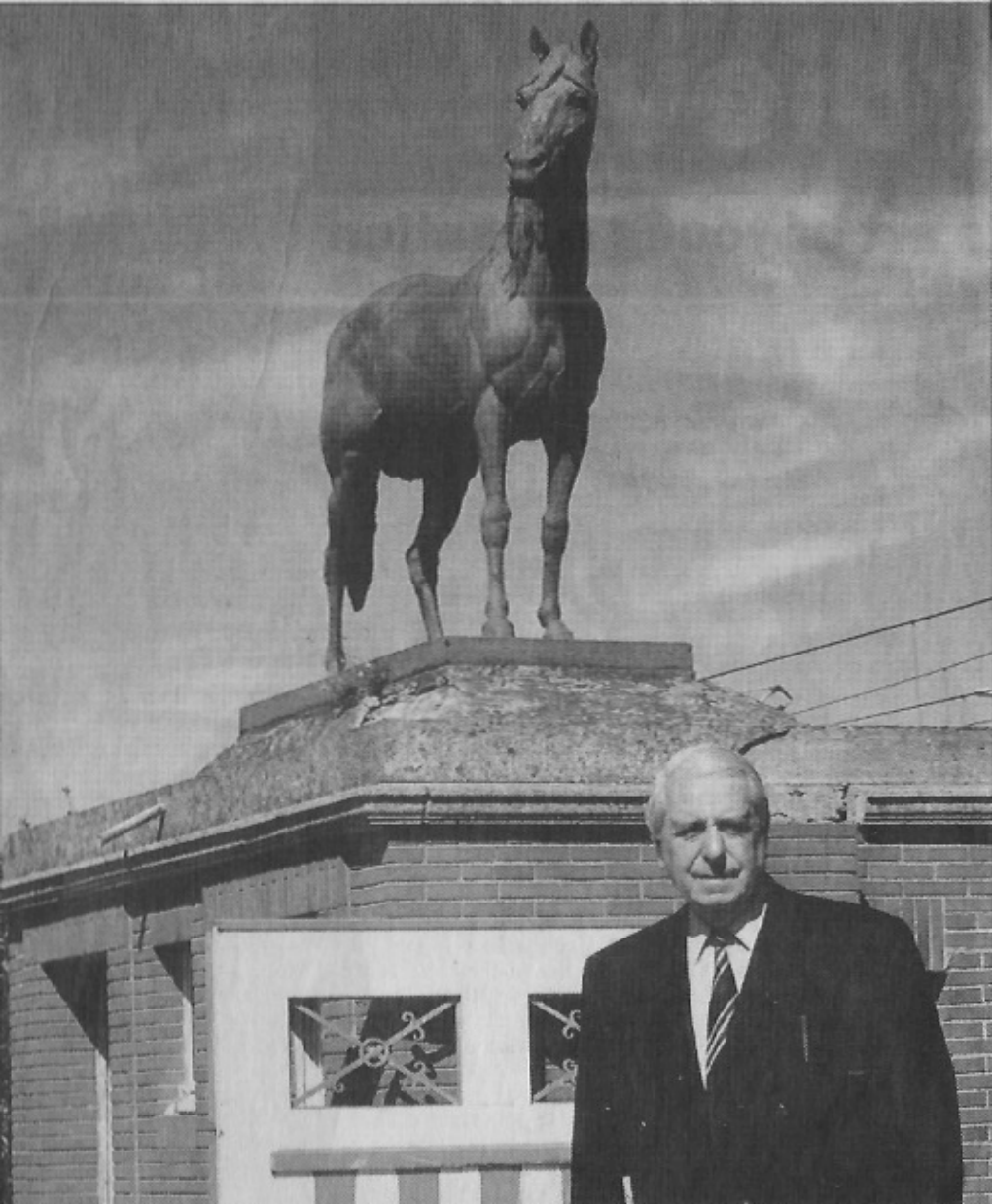

Turfskiiken in feilloze

gg lazzen bol

Al 50 jaar geeft André Vandereke prognoses paardewedrenen door aan De Zeewach

Er bestaan tekeningen van krijgswagens uit de 11de eeuw voor Christus waarvan Chinezen, Egyptenaren, Babyloniërs, Grieken en Romeinen zich bedienden. De Perzen hielden wedrennen met vierspannen ter ere van zonnegod Mitra. Paardensport die in de 19de eeuw Oostende in haar ban hield, want het nieuwbakken België zat in 1830 met de begeesterende turf in de nieren. Ten tijde van Oostende-reformer Leopold II bezochten roemruchtigen als Aga Khan en andere Sjahs van Perzië de Koningin der Badsteden. Op 27 maart 1924 werd achter de Sint-Jozefskerk in de kolengroothandel Firmin en Maria Vandebroecke-Deweerd de kleine André met de jockeyhelm... zeg maar glazen bol geboren. Geen wonder dat hij sinds 1949 in De Zeewacht de turfrubriek verzorgt. Al 50 jaar *Mister Prognose 100 %* kan hij de legende van de paardenwedrennen niet meer ontlopen !

Al jaren is André Vandebroecke verknocht aan de Oostendse Wellington Hippodroom. (Foto ET)

Wie kent het Filip van Maestrichtplein niet, jarenlang getriangeld door achterkant St.-Jozefskerk, joods godshuis en kolengroothandel Firmin Vandebroecke. Daar was het dat toppronostieker André Vandebroecke het levenslicht zag. In het jaar dat bij ons de pensioenwet werd goedgekeurd en Hitler in 't cachot *Mein Kampf* schreef.

Liever Brussel dan door sperzone gegijzelde kust

André herinnert zich vader als een zeer goede commerciant. Zijn moeder was een heel fraai mens, wat hij blijkbaar aan haar meekreeg. Je weet wel, zó braaf zijn dat iedereen van je goedheid profiteert. Kinderjaren? Dat was alleszins meegaan met ma en pa naar de Wellingtonrenbaan om er in het gras te spelen... en

terzelfdertijd bezieling op te doen voor de edele en wel zeer snelle viervoeters.

Op zijn 16de brak de Tweede Wereldoorlog uit en trokken de Vandebroeckes naar de hoofdstad. Het was naar het zeggen van André plezieriger in Brussel: heel de kust werd door de bezetter in een *sperzone* geprangd en er was een *Schein* vandoen om zowel binnen als buiten het gebied te geraken. In de hoofdstad zwoer André's voetbalhart bij Racing Brussel.

— **Hoe sloeg kloeke puber zich doorheen humaniora en langsheen Manneke Pis?**

— **André:** „Als student koos ik voor Latijn, waardoor ik vlot overweg kan met Nederlands, Frans, Engels en Duits. Ik ervarde, als iets stijvere Oostendenaar, de Brusselaar als zeer joviaal. Het overtuigde mij ergens dat men moet ophouden Walen en Vlamingen tegen mekaar op te ruien. Dat het zelfs zinniger zou zijn langs weerszijden een inspanning te doen om elkaars taal perfecter te leren kennen”

— **En den Duits?**

— **André:** „De bezetting ontnam mijn bezetenheid voor

de paardensport niet. Stokkel en Bosvoorde waren mijn oorden van sportief plezier. Toen de bezetter overging tot het oppakken van pubers van 18, heb ik me wijselijk heel koest gehouden. Want eenmaal je je paspoort moest tonen, was je als 18-jarige een vogel voor der Heimat Katze...”

In 1949 door De Zeewacht aangezocht voor Turfrubriek

Na de bevrijding stampte een niet te vergeten Gerard Geuskens een niet overheen te kijken Zeewacht-sportrubriek uit de grond. Moedermens alleen. Verschrikkelijk dat hij in zijn oude dag de vrucht van zijn kolossale inzet niet heeft mogen plukken... In 1949 werd zijn redactie versterkt door André Vandebroecke, die zou instaan voor relaas en prognose omtrent paardenwedrennen op de Wellington.

— **André:** „Een paar omstandigheden hebben die kans uiteindelijk verzilverd. Een oom maakte de ZW-redactie attent op mijn inzicht in paardenwedrennen. Daarbij was ik als hockeyspeler een vriend van Jacques Elleboudt, latere Zeewachtdirecteur. Dusdanig maakte ik de bloeiperiode mee van De Zeewacht aan de Van Iseghemlaan.”

— **Je kende blijkbaar ook Germain Lapouter?**

— **André:** „Ik heb de broer van Willy Lustenhouwer van heel dichtbij gekend. Aan Germain, chef opmaakdienst van De Zeewacht, gaf ik mijn artikels en turfprognoses door. Tot voor zijn overlijden vorig jaar kwam hij nog altijd naar de Wellington om er een *perretje* te spelen. Echt waar, ik mis Germain een beetje...”

Wanneer André Vandebroecke het heeft over paardensport, kan hij zijn liefde voor de harddraverij niet verbergen. Welke charme zouden sulky en pikeur dan wel hebben? Heel eenvoudig: in tegenstelling tot de galop waar de viervoeter alsmaar huft en springt, straalt het tweewielig karretje een ongehoorde gratie uit. „Levend geworden poezie”, fluistert André ontroerd...

— **Zijn het altijd dezelfde die winnen?**

— **André:** „Waar de jockeys

altijd dezelfde zijn, komen er regelmatig andere paarden aan de start. Bij de beroepsrijders maken Christophe Martens, Geert Lannoo en Gerard Vergaerde het mooie weer. De stallen spelen natuurlijk ook een belangrijke rol: heb je goede paarden dan verdien je veel geld. Al zijn sommigen gespecialiseerd in het winnen van kleinere koersen. Op nationaal vlak is de stal van Leo Van Polaert geen onbekende en zijn Limburgers Fons Van den Berghen en Medard Bens al evenzeer vergroeid met het renpaardenwereldje.”

Speel niet op iedere koers... en leer verliezen!

Is het leven veelal geschoeid op waarheden en disciplines, dan ontkomen de kansspelen daar zeker niet aan. In de hippodroom *speelt* iedereen liefst niet allemaal op hetzelfde paard, omdat je in dat geval de eventuele winst gewoon de grond inboort. Normaal nemen de bookmakers een inzet tot 30.000 fr. aan. Een bedrag dat zelfs tot 100.000 fr. mag uitlopen... in de veronderstelling dat men zich tot verschillende make-laars wendt. De minimuminzet bedraagt 50 fr., die op een *pruimendag* 40 tot 50 keer vermenigvuldigd in je pocket glijdt!

— **Geef ons vijf elementaire regels die een turf liefhebber liefst niet overtreedt?**

— **André:** „1. Speel altijd volgens de middelen die je hebt. 2. Heb karakter zodat je doerbare normen niet overschrijdt. 3. Je hoeft echt niet op iedere koers te spelen. 4. Leer verliezen... en betoom je als het al eens misgaat. 5. Loop nooit je geld achterna!”

— **Welke vreugde hield je turfengagement in?**

— **André:** „Waar ik voor verschillende bladen vooruitzichten maakte, was het natuurlijk een zeer grote vreugde wanneer mijn prognoses uitkwamen.”

— **Explosie van blijdschap ooit meegemaakt?**

— **André:** „Dat betrof een Brusselse volksfiguur die de ene koers na de andere won. Begonnen met 1.000 fr. ging hij op zijn winnende elan door en won drie keer na mekaar...”

13108199

Opgehitst door het succes haalde de zottekont op zeker moment de vele briefjes van duizend uit zijn zakken om ze vervolgens in een wijde ronde op de grond neer te leggen. Op ieder *duizendje* deponeerde hij een kei alvorens, uitzinnig, een vreugdedans in te zetten. Echt, de wereld kon voor hem niet mooier zijn!”

— **Grootste verdriet ooit?**

— **André:** „Dat gebeurt minder dan in een casino... alwaar iedere minuut het balleke gekke, vaak dramatische sprongen maakt. Over een hele namiddag zijn er in een hippodroom amper zes à zeven rennen.”

— **Hoe aangenaam lonkt een familiale namiddag op de Oostendse Wellington?**

— **André:** „Subliem: met het zonnig terras, het prachtige restaurant en het volkse Bagatelcafé. Wat kan je nog meer verlangen: voorstelling paarden, iedere 30 minuten een koers... en de beau monde die zich onder de chicste hoeden niet vrouwelijker kan presenteren!”

Rubi, witte schimmel in onze zwarte kolentijd...

Spreeken over Oostende is natuurlijk terugblikken op de kolencommercie van de Van-

denbroeckes. Was er ooit mery Mina, dan herinnert André zich blijkbaar nog het best van al Rubi: witte schimmel die ergens een lichtpunt was in de zwarte kolenwereld. „Ik moest om 6 u. opstaan om hem eten te geven. 's Zondags kwamen de knechten niet en had ik tot taak de stallen proper te houden. Onze paarden werden in die dagen ingespannen om meestal vier ton kolen te versassen...”

— **Hou je van Oostende ?**
— **André :** „Zeg het mij eens, kun je mooier wonen dan aan de kust ? Mijn God, 30 jaar uit een residentieel optrekje neerkijken op het trotse Mercatorschip, koninginnekstuk in een met kleurrijke plezierjachten volgestouwd bassin...”

— **Maken we een heropstanding van de paardensport mee in onze stad ?**
— **André :** „In ieder geval doet Aimé Desimpel een belangrijke inspanning om de infrastructuur te verbeteren en alleszins aantrekkelijker te maken. Een maximum aan

mogelijke rendagen horen er volgens hem wel bij. Belgalopvoorzitter Hubert Dewaele begrijpt ondertussen dat de totale heropstanding uit de Oostendse hoek moet komen. Toegegeven dat Jacques Vergracht van de Oostendse Drafmaatschappij zijn uiterste best doet voor sulky en pikeur op de Oostendse Wellingtonrenbaan.”

— **Waar vond je de glazen bol voor de turf ?**

— **André :** „Om een goede pronostieker te worden zijn er twee methodes. Je gaat te rade bij trainers en jockeys. Om een *nuyau* zoals men dat noemt. Iets wat ik nog nooit heb gedaan, want voor de rennen neem ik nooit contact op met die lieden. Ik ben gewoon veel aanwezig op de rennen en gebruik mijn ogen om te kijken. Via videobeelden leer je paard en jockey van dichterbij kennen. Met succes, want ik werd vijf keer uitgeroepen tot beste Belgische tiercépronostieker. Zoveel trofeetjes op mijn schouw kunnen dit alleen maar

beamen !”

Een gelukkige familie

Familiaal pronkt André Vandenbroecke met twee schatten van kleinkinderen: Maxime en Julie. Natuurlijk ook met vrouwtje Lina Vermeesch, die de kunstfotografie in haar genen heeft en trouwens al drie keer in Blankenberge, met groot succes, tentoonde. Spreken over de Vandenbroeckeclan kan moeilijk zonder broer Roger te vermelden, je weet wel de ASO-secretaris die langs alle kanten roodgroen uitsloeg... en enkel het Albertstadion verliet toen de fusie ASO en VGO werd bewerkstelligd. Om zijn betrokkenheid bij de profliga niet te verliezen, sloot Roger toen aan bij Cercle Brugge. De Vandenbroeckes ? Een familie waar iedereen de andere zijn geluk en zijn hobbie jeunt. André laat Lina focussen op wat de wereld op haar loslaat en voetbalfreak Roger liet broer André groot worden temidden zijn turfwereld.

Konings suite, maar vorsten schuwen Wellington

Wanneer men de Wellingtonrenbaan betreedt, kan men zich niet van de indruk ontdoen een wijds museumpanorama te betreden, dat ademt en spreekt over het paard. In de vroege morgen als nog geen enkele jockey te ontwaren valt, kan de renbaan zijn schroeiende historiek niet loochenen. Er is natuurlijk een koninklijke loge, wat dacht je wel !

Als tiener zochten we mooie sigarenbandjes op de zeedijkpromenade toen een gewichtig gezelschap voorbij onze neus passeerde: Leopold III en stadsbestuur begaven zich naar de Wellington. Dat was in de dertiger jaren toen Oostende nog een koninklijk paleis had... en militairen in de daarvoor bestemde hokjes wachtstonden. De koninklijke loge staat er in zijn plechtstatigheid vandaag verlaten bij, nu onze vorsten Wellingtonschuw geworden zijn...

Sandra Houben, Oostendse damesjockey

Met André Vandenbroecke kuieren in de Wellington, betekent je kennis inzake paardenkoers opkrikken.

— **Hoe zwaar weegt een jockey doorgaans ?**

— **André :** „50 kg wordt best niet overschreden. We weten berijders die evenwel maar 44 kg wegen.”

— **Zijn er vrouwelijke jockeys ?**

— **André :** „Er moeten er een vijftal zijn, waaronder trouwens een Oostendse. De heus niet onverdienstelijke Sandra Houben”.

— **Hierop voortbouwend : zou het niet wenselijk zijn een „Elegantiewedstrijd voor Amazones” — op dameszadel ! — te organiseren**

— **André :** „Ik weet dat men in Waregem een Miss Waregem verkiest. Zo'n elegantiewedstrijd voor amazones vind ik niet onaardig !” (ET)

Hou je van Oostende ? Een vraag die je toch niet aan André Vandenbroecke moet stellen : hij woont al 30 jaar in een residentie met een panoramisch uitzicht van Mercator en allerkleurrijk jachthaven. „Je kunt toch niet mooier wonen dan aan de kust”, glundert André. Hij geeft toe geen stamcafé te hebben, maar met hart en ziel te houden van een, pude-roendje' op de pier...

